

:: พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

:: บทนิยาม มาตรา 1-5

:: หมวด1 ที่จับสัตว์น้ำ มาตรา 6-22

:: หมวด2 บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ มาตรา 23-24

:: หมวด3 การจดทะเบียนและการขออนุญาต มาตรา 25-46

:: หมวด4 สถิติการประมง มาตรา 47-51

:: หมวด5 การควบคุม มาตรา 52-60

:: หมวด6 บทกำหนดโทษ มาตรา 61-72

:: บทเฉพาะกาล มาตรา 73

:: บทนิยาม มาตรา 1-5

:: พระราชบัญญัติ การประมง พ.ศ. 2490 ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร พระยามานวราชเสวี ให้ไว้ ณ วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2490 เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2490 เป็นต้นไป [ร.ก.2490/3/81/14 มกราคม 2490]

มาตรา 3 ไหยกเล็ก

(1) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120

(2) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120

(3) ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ.120

(4) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก 120

(5) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2472

(6) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477

(7) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479

(8) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2481

(9) กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำตามความใน พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก 120

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบทบัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) "สัตว์น้ำ" หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ใน น้ำหรืออาศัยอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมถึง เช่น ปลา กุ้ง ปู แมงดาทะเล หอย เต่า กระ ตะพาน้ำ จระเข้ รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำนั้น สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม ปลิงทะเล ฟองน้ำ หินปะการัง กัลปังหา และสาหร่ายทะเล ทั้งนี้ รวมทั้งซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และหมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ

[มาตรา 4 (1) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

(1ทวิ) "ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ" หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้สัตว์น้ำ ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อเป็นวัตถุดิบ

[มาตรา 4 (1ทวิ) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

(2) "ทำการประมง" หมายความว่า จับ ตัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่าหรือเก็บสัตว์น้ำในที่ จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมง หรือด้วยวิธีใด ๆ

- (3) "เครื่องมือทำการประมง" หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อาวุธ เสา หลัก หรือเรือ บรรดาที่ใช้ทำการประมง
- (4) "เรือ" หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด
- (5) "ที่จับสัตว์น้ำ" หมายความว่า ที่ซึ่งมีน้ำขังหรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง บ่อ เป็นต้น และหาดทั้งปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้ และพื้นดินซึ่งน้ำท่วมในฤดูน้ำไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือที่ดินอันบุคคลถือ กรรมสิทธิ์ และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศไทยใช้ออยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ ต่อไป ในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้น ปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมาย ท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือ ตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือ ด้วยประการใด
- (6) "บ่อล่อสัตว์น้ำ" หมายความว่า ที่ล่อสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการประมง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (7) "บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ" หมายความว่า ที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (8) "ประทานบัตร" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดออกให้ บุคคลผู้ประมุขได้ ให้มีสิทธิทำการประมงใน ที่ว่าประมุข
- (9) "ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ บุคคลใดใช้ทำการประมง หรือทำการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำในที่อนุญาต
- (10) "อาชญาบัตร" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง
- (11) "ผู้รับอนุญาต" หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร ใบอนุญาต อาชญาบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้
- (12) "เครื่องมือประจําที่" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ชิง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้ เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง
- (13) "เครื่องมือในพิกัด" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อ ลักษณะ หรือวิธีใช้ไว้ในกฎกระทรวง
- (14) "เครื่องมือนอกพิกัด" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุ ไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิกัด
- (15) "สถิติการประมง" หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำ การค้าสินค้าสัตว์น้ำ การทำการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (16) "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าหลวงประจำจังหวัดและนายอำเภอ ท้องที่ พนักงานประมง และผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้ แต่งตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (17) "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการประมง
- (18) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการรักษาการตามพระราช บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราอากร และ ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

:: หมวด 1 ที่จับสัตว์น้ำ

มาตรา 6 บรรดาที่จับสัตว์น้ำทั้งปวงให้กำหนดเป็น 4 ประเภท คือ

- (1) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (2) ที่ว่าประมุข
- (3) ที่อนุญาต
- (4) ที่สาธารณประโยชน์

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศ กำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของ ตนว่า อยู่ในประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุข หรือที่อนุญาต

ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้มีประกาศตามความในวรรคหนึ่งให้ถือเป็นที่สาธารณประโยชน์

มาตรา 8 ที่รักษาพืชพันธุ์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณพระอารามหรือ ปุชนียสถาน หรือติดกับเขตสถานที่ดังกล่าวแล้ว บริเวณประตูน้ำ ประตูระบายน้ำ ฝาย หรือท่านบ หรือที่ซึ่งเหมาะแก่การรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา 9 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้

มาตรา 10 ที่ว่าประมูล คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งสมควรจะให้บุคคลว่าประมูลผูกขาด ทำการประมง และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การกำหนดที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเป็นที่ว่าประมูลนั้น จะต้องไม่อยู่ในเขต ชลประทานหลวง หรือไม่เป็นการเสียหายแก่การทำนา หรือการสัญจรทางน้ำ

มาตรา 11 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมูล เว้นแต่ผู้รับอนุญาต ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การทำการประมงในที่ว่าประมูลเฉพาะเพื่อบริโภคภายในครอบครัวให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัดประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 12 ที่อนุญาต คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้บุคคลทำการประมงหรือ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และรวมตลอดถึงบ่อล่อสัตว์น้ำ

มาตรา 13 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 14 ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลย่อมขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำได้ แต่ต้องไม่เป็นการเสียหายแก่พันธุ์สัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์

มาตรา 15 ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติดโคมไฟและเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย ของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ที่สาธารณประโยชน์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการ ประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ต้องปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งใดลงไปในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล ที่อนุญาต ซึ่งมีใช้ที่ของเอกชนและที่ สาธารณประโยชน์ หรือปลูกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำ อื่นใด ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อในที่เช่นนั้น เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

[มาตรา 17 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496]

มาตรา 18 ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล ที่อนุญาต ซึ่งมีใช้ที่ของเอกชนและที่สาธารณประโยชน์ หรือ บ่อล่อสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำ เช่นว่านั้นแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

[มาตรา 18 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496]

มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใด เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาลงไปใน ที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำ มินเมา หรือเท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่ เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับ อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

[มาตรา 19 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 20 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือ ใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่าในกรณีใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการหรือได้รับ อนุญาตจากอธิบดี

[มาตรา 20 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515

มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำโดยรู้ว่ามีได้มาโดยการกระทำความผิดตาม มาตรา 19 หรือ มาตรา 20

[มาตรา 20 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515]

มาตรา 21 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีได้อยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา 22 ห้ามมิให้บุคคลใด ตัดต้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ทำนบ รั้ว เครื่องมือที่เป็น ตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกระทำการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมใน ที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ เช่น บันได ปลาโจน หรือเครื่องมืออื่น ๆ เพื่อให้สัตว์น้ำว่ายขึ้นลงได้

:: หมวด 2 บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา 23 ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ดินสาธารณะสมบัติ ของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 24 การทำการประมงในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ต้องขออนุญาตและไม่ต้อง เสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

:: หมวด 3 การจดทะเบียนและการขออนุญาต

มาตรา 25 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุไว้ในท้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนได้ และจะกำหนดให้ผู้มีอาชีพเช่นว่านี้มาขออนุญาตต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่เสียก่อนดำเนินอาชีพเช่นว่านั้น โดยให้เสียค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา 26 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง เครื่องมือทำการประมงชนิดหนึ่งชนิดใดในท้องที่ใด ๆ จดทะเบียนการมีไว้ในครอบครองซึ่ง เครื่องมือนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 เมื่อมีการจำหน่ายแก่ราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยอนุมัติ รัฐมนตรี ข้าหลวงประจำจังหวัดอาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือประทานบัตรรายใด ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้รับอนุญาตได้รับคืนเงินอากรเฉพาะส่วนที่ต้องเพิกถอน

มาตรา 28 บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิภพทำการประมงได้ ต่อเมื่อได้รับ อาชญาบัตรระบุชื่อบุคคลนั้น และเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องให้รับอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือทำการ ประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ใด ๆ ก็ได้

มาตรา 28 ทวิ บุคคลใดเป็นเจ้าของเรือ ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการ ประมงหรือเพื่อทำการประมง จนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้ คนประจำเรือหรือผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้อง ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิพากษาที่กำหนดค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกิด จากการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำวินิจฉัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เพราะไม่พบตัวบุคคล ดังกล่าวหรือไม่มีผู้โดยยอมรับแทน ให้ถือว่า บุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ แล้ว ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ส่งคำวินิจฉัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำวินิจฉัยไว้ ในที่เห็นได้ง่าย ณ สำนักงานภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่าย

ปกครอง หรือตำรวจเป็นพยานในการนั้น

[มาตรา 28 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 29 เครื่องมือในพิภตซึ่งได้รับอาชญาบัตรในท้องที่จังหวัดใดแล้ว ถ้าบุคคลใดประสงค์จะนำไปใช้ทำการประมงในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งจะต้องเสียเงินอากรสูงกว่า จะต้องเสีย อากรเพิ่มเติมให้ครบตามอัตราในท้องที่นั้นเสียก่อนจึงจะใช้เครื่องมือนั้นได้

มาตรา 30 บุคคลใดประสงค์จะทำการประมงในที่อนุญาต ต้องขออนุญาตและ เสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินซึ่งผู้รับอนุญาตที่จะต้องชำระโดยการว่าประมุข ให้ถือว่า เป็นเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องเสียเงินอากรค่าอนุญาตในที่อนุญาตรายตัว บุคคลได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา 31 ห้ามมิให้บุคคลใดตั้ง หรือปัก หรือสร้างเครื่องมือประจำที่ลงในที่ สาธารณประโยชน์ ส่วนที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นว่านั้น โดยมีได้ รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 32 รัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีเฉพาะภายใน เขตท้องที่ของตน มีอำนาจประกาศกำหนดได้ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดขนาดตาและระยะช่องเครื่องมือทำการประมงทุกชนิด กำหนดขนาด ชนิด จำนวนและส่วนประกอบของเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(2) กำหนดมิให้ใช้เครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในที่จับสัตว์น้ำโดย เด็ดขาด

(3) กำหนดระยะที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้ห่างกันเพียงใด

(4) กำหนดวิธีใช้เครื่องมือทำการประมงต่าง ๆ

(5) กำหนดฤดูปลาที่มีไข่และวางไข่เลี้ยงลูก กำหนดเครื่องมือที่ใช้และกำหนด วิธีทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ในฤดูดังกล่าว

(6) กำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอย่างสูงของสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมง

(7) กำหนดมิให้ทำการประมงสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเด็ดขาด

มาตรา 33 การโอนประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรและการออกใบแทน เอกสารเช่นว่านั้น และการสลักหลังอาชญาบัตร เพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการ ประมง จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรใดซึ่งหมดอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันสิ้น อายุ มิให้ถือว่าทำการประมง หรือการใช้เครื่องมือนั้นเป็นการกระทำโดยมิได้รับอนุญาตตาม พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งว่าไม่อนุญาต

มาตรา 34 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือทำการใด ๆ ในเครื่องมือประจำที่ ของผู้รับอนุญาต หรือในบริเวณที่ตั้งเครื่องมือเช่นว่านั้น ตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะได้ประกาศ กำหนดเขตโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 35 ผู้รับอนุญาตจะต้องนำประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ติดตัว ไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมงและต้องนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติ ผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตร

ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร หรือค่างเงินอากรที่เกี่ยวกับ ประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งเพิกถอนประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรนั้นเสียก็ได้

มาตรา 37 ในขณะที่ใดหรือในท้องที่ใดยังไม่สมควรจะเก็บเงินอากรให้ประกาศ ยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 38 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือ คืนอากรค่าประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมดตามแต่จะเห็น สมควร

มาตรา 39 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผ่อน เวลาชำระเงินอากรได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับเงินอากรที่ค้างนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละสิบต่อปีของเงิน อากรและเงินดอกเบี้ยนี้ให้ถือเป็นเงินอากรค้าง

มาตรา 40 ถ้าผู้รับอนุญาตค้างชำระเงินอากร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตนำเงินอากรที่ค้างมาชำระภายใน เวลาตามที่เห็นสมควร

(2) เมื่อได้ดำเนินการตามอนุ มาตรา (1) แล้ว ผู้รับอนุญาตยังเพิกเฉยอยู่ พนักงาน เจ้าหน้าที่อาจสั่งให้หยุดทำการประมง
(3) จัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ผู้รับอนุญาตนำมาวางเป็นหลักประกัน หรือ จัดการเรียกร้องให้ผู้ค้ำประกันชำระเงิน
อากรแทนผู้รับอนุญาต เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้คิด ชำระเงินอากรและค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจนครบ เหลือ
เท่าใดให้คืนแก่ผู้รับอนุญาตหรือ ผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี

มาตรา 41 เงินอากรที่ค้างชำระนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและจัดการ ขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับอนุญาตแต่พอ
คุ้มกับเงินอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่าย ในการยึดและการขายทอดตลาด

มาตรา 42 ประทานบัตร ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรที่ถูกสั่งเพิกถอนตาม มาตรา 36 นั้น อากรที่ชำระแล้วจะเรียกคืนมิได้

มาตรา 43 กำหนดอายุอาชญาบัตรสำหรับการขออนุญาตและเสียเงินอากรนั้น ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 31
มีนาคม

มาตรา 44 ภายใต้บังคับแห่ง มาตรา 43 เพื่อประโยชน์แก่การเก็บอากรโดยอนุมัติ รัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจ
ประกาศกำหนดฤดูกาลทำการประมงตามความเหมาะสม แห่งท้องที่ โดยให้นับเวลาสิบสองเดือนเป็นหนึ่งฤดู และให้ถือ
ระยะเวลาดังกล่าวแล้วเป็นระยะเวลา สำหรับการขออนุญาตและเสียอากรสำหรับหนึ่งปี

มาตรา 45 ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจสอบหรือกำหนดที่ตั้ง เครื่องมือประจำที่ให้แก่อุทธรณ์ผู้ใช้
เครื่องมือ ให้ผู้ขออนุญาตจัดหาพาหนะรับและส่งพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือออกค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็น
และจ่ายจริงตามแต่ผู้ขออนุญาต จะเลือก

มาตรา 46 ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกประทานบัตร ใบอนุญาตและ อาชญาบัตรไม่ยอมออกเอกสารเช่นนั้น ให้
บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ โดย ยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นว่านั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบ
คำสั่ง คำอุทธรณ์นั้นให้ เจ้าพนักงานเช่นว่านั้นเสนอรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

:: หมวด 4 สถิติการประมง

มาตรา 47 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ทำการเก็บสถิติการประมงในท้องที่ใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 48 เมื่อได้มีประกาศตามความใน มาตรา 47 แล้ว อธิบดีอาจขอให้ผู้หนึ่ง ผู้ใดที่มีอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำส่งรายการ
ข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิตินั้นได้

มาตรา 49 คำขอของอธิบดีนั้น ให้ทำเป็นหนังสือระบุชื่อเจ้าของกิจการผู้จัดการ หรือผู้แทน และให้กำหนดเวลา สถานที่และ
วิธีการยื่น

มาตรา 50 บุคคลซึ่งได้รับคำขอตาม มาตรา 48 ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์ แสดงรายการข้อความ จำนวนตามที่รู้เห็น
พร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดกรอกรายงานตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในคำขอ

มาตรา 51 ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีเพื่อการนี้ มี
อำนาจเข้าในสถานที่ทำการของผู้รับคำขอในเวลาตั้งแต่ พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบ จดข้อความ
จำนวนเกี่ยวกับสถิติการประมง และให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำขอ หรือผู้แทนตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

:: หมวด 5 การควบคุม

มาตรา 52 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศห้ามมิให้ บุคคลอื่นนอกจากผู้รับอนุญาต เข้าไปในที่
จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้รับ อนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราช
กฤษฎีกา หรือมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งเกินจำนวนหรือปริมาณ หรือเล็กกว่าขนาดที่
ระบุไว้ในพระราช กฤษฎีกา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำที่ห้ามบุคคลมิไว้ในครอบครองเป็นชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือ

สาธารณชน ให้กำหนดลักษณะของสัตว์น้ำนั้นว่าจะมี อันตรายอย่างไร และกำหนดเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำนั้นในครอบครอง อยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้น ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นตามหลักเกณฑ์วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในวันที่พระราช กฤษฎีกาออกตามความในวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้า ประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสามภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ เว้นแต่ในกรณีสัตว์น้ำตามวรรคสอง จะขออนุญาตหรืออนุญาต มิได้ และใน ระหว่างเวลาที่กำหนดไว้ สำหรับการขออนุญาตจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่มิให้นำ มาตรา 67 ตรี มาใช้บังคับ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสี่ยื่นคำขออนุญาตแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาต อธิบดี มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในกรณีมีการส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคสองหรือวรรคห้า ให้กรมประมงคิดราคาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำดังกล่าวตามสมควรแก่ผู้ส่งมอบ

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มิให้ ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการ อื่นเฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

[มาตรา 53 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 54 ห้ามมิให้นำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา เข้ามาในราชอาณาจักร โดยมิได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 55 ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราช กฤษฎีกา ไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่ง ใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 56 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด ๆ หรือเรือทำการประมงของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจ การทำการประมง เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ หลักฐานบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ของผู้รับอนุญาตได้ทุกเมื่อ ผู้รับอนุญาต ต้องอำนวยความสะดวก และชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกประการ

มาตรา 57 เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุ อันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อมด้วยเรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำผิดเพื่อ ดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา 58 ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับอนุญาตเรือถอน เครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งได้กระทำโดยฝ่าฝืนพระราช บัญญัตินี้ หรือซึ่งประทอนบัตรหรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้วบรรดาที่เป็น ของผู้รับอนุญาต ค่าใช้จ่ายในการเรือถอนดังกล่าวแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออก

มาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการเรือถอน ทำลายหรือยึดเครื่องมือ ซึ่งตั้งอยู่ในที่จับสัตว์น้ำ โดยฝ่าฝืน พระราชบัญญัตินี้ และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ใน มาตรา 58 ในกรณีที่ ผู้รับคำสั่งไม่ได้เรือถอนไปภายในเวลาอันสมควร ค่าใช้จ่าย ในการเรือถอนดังกล่าวให้ผู้รับอนุญาต หรือผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ออก

มาตรา 60 การประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษ ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ทำเป็นหนังสือ ปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและศาลากลางจังหวัดประจำ ท้องที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

:: หมวด 6 บทกำหนดโทษ

มาตรา 61 บุคคลใดฝ่าฝืน มาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 วรรคสอง มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 34 หรือ มาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุก ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

[มาตรา 61 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืน มาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือ มาตรา 55 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

[มาตรา 62 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืน มาตรา 19 หรือ มาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

[มาตรา 62 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 62 ตริ บุคคลใดฝ่าฝืน มาตรา 20 ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท

[มาตรา 62 ตริ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496]

มาตรา 63 บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตาม มาตรา 25 หรือ มาตรา 26 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 64 บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมง ซึ่งต้องมีอาชญาบัตรตามพระราช บัญญัติโดยไม่มีอาชญาบัตรตาม มาตรา 28 หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตาม มาตรา 29 ต้องระวาง โทษปรับสามเท่าของเงินอากรและให้อิทธิหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจ เปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวัน ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

[มาตรา 64 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 64 ทวิ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตาม มาตรา 28 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

[มาตรา 64 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 65 บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งประกาศตามความใน มาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

[มาตรา 65 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 66 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 35 มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 67 บุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม มาตรา 50 หรือ มาตรา 51 หรือ มาตรา 56 ละเลยไม่ปฏิบัติตามเช่นว่านั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 67 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืน มาตรา 53 วรรคหนึ่งหรือวรรคห้าต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์ชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตาม มาตรา 53 วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหกปี หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

[มาตรา 67 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528]

มาตรา 68 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งสั่ง ตาม มาตรา 58 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 69 เครื่องมือทำการประมง เรือ สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำ ความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการ กระทำความผิดตาม มาตรา 19 หรือ มาตรา 20 ให้ศาลริบสิ่งเช่นว่านั้นเสียทั้งสิ้น

[มาตรา 69 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515]

มาตรา 70 เครื่องมือทำการประมงที่ได้มีประกาศตามความใน มาตรา 32 ห้ามมิให้ บุคคลใดใช้โดยเด็ดขาดนั้น ถ้านำมาใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ ให้ศาลริบเครื่องมือที่นั้นเสีย

มาตรา 71 ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจ่ายเงินบำเหน็จแก่ผู้นำจับ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสองพันบาท และต้องชดใช้เงินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ดำเนินการไปตาม มาตรา 59 ในกรณีศาลลงโทษผู้กระทำความผิดให้ศาลพิพากษาให้ผู้กระทำ ความผิดชำระเงินดังกล่าวแล้ว ถ้าไม่ชำระให้จัดการตาม มาตรา 18 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา โดยถือเสมือนว่าเป็นค่าปรับ

มาตรา 72 บุคคลใดทำลาย ถอดถอน หรือทำให้ไหมไฟ เครื่องหมายหลักเขต แผ่นประกาศหรือสิ่งอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่

ได้ทำไว้ในที่จับส้วมน้ำบุบสลาย หรือเสียหายด้วย ประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

:: บทเฉพาะกาล

ตามมาตรา 73 ในกรณีที่ได้มีประกาศกำหนดประเภทที่จับส้วมน้ำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประกาศที่ออกตาม ตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันใช้บังคับ พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี และให้คงใช้ต่อไปได้จนหมดอายุแห่งประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตนั้น ๆ

:: ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเรือตรี ถ. อารังนาวาสวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี

บัญชีหมายเลข 1 อัตราเงินอากรค่าที่อนุญาต

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

บัญชีหมายเลข 2 อัตราเงินอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิภต

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

บัญชีหมายเลข 3 อัตราเงินอากรค่าใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

บัญชีหมายเลข 4 อัตราค่าธรรมเนียม

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496

*หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยปรากฏว่าเวลานี้ผู้ใช้วัตถุระเบิดทำการประมงทั้งในน่านน้ำจืดและน่านน้ำเค็มกันเป็นจำนวนมาก อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490 ผู้ฝ่าฝืนไม่ค่อยกลัวเกรง เพราะโทษแห่งความผิดได้กำหนดไว้ให้ใน อัตราต่ำ และการจับกุมผู้กระทำความผิด ก็จับได้ด้วยความยากลำบาก การใช้วัตถุระเบิดทำการประมงนั้น ปรากฏจากผลของการทดลองของกองทัพเรือ ร่วมกับกรมการประมงว่า เป็นการทำลายพันธุ์ปลาชนิดดี ๆ อย่างร้ายแรงมาก การใช้วัตถุระเบิดส่วนมาก ผู้ฝ่าฝืนใช้ตามหินกองในท้องทะเลซึ่งมีปลา พันธุ์ดีอาศัยอยู่ เช่นปลาเหลือง ปลาสีกุน การระเบิดครั้งหนึ่ง ๆ ปรากฏว่าได้ทำลายพันธุ์ปลาที่อยู่ ในรัศมีการระเบิดโดยสิ้นเชิง ทั้งปลาใหญ่และลูกปลาที่เป็นปลาที่มีราคาและปลาเหล่านี้เป็นปลา ประจำท้องที่ ถ้าหากยังมีการฝ่าฝืนเช่นนี้ต่อไปอีก ไม่ช้าพันธุ์ปลาดี ๆ ในท้องทะเลก็จะถูกทำลาย ให้สูญพันธุ์ในกาลต่อไปได้ เป็นการทำลายอาชีพการประมงของบรรดาชาวประมง และบัดนี้ก็ปรากฏว่า เครื่องมือทำการประมงบางชนิดเช่น อวนยอ อวนมูโร เบ็ดสาย ลอบปะทุน ทำการประมงไม่ได้ผล เพราะบริเวณที่โดนระเบิดปลาก็ถูกทำลายแทบหมดสิ้น ไม่มีพันธุ์พอที่จะเกิดและเพิ่มปริมาณให้ มีการจับได้อีกเป็นเวลานาน ทำให้ชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประจำที่ทำการจับไม่ได้ต่างพากัน ร้องว่าเดือดร้อน ฉะนั้น จึงควรกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ในอัตราสูง เพื่อปราบปรามให้เข็ดหลาบ และป้องกันการทำลายพันธุ์ปลาไว้มิให้ถูกทำลายหมดไป โดยการกระทำของผู้เห็นประโยชน์ ส่วนตัวเฉพาะหน้า อนึ่ง ปรากฏว่ามีผู้ฝ่าฝืนทำการบุกรุกและวิดน้ำจับส้วมน้ำ ในที่จับส้วมน้ำอันเป็นที่ สาธารณประโยชน์ โดยมีได้รับอนุญาต เป็นเหตุให้เกิดการเสียหายแก่ที่จับส้วมน้ำและพันธุ์ส้วมน้ำ จึงเห็นควรแก้ไขให้การควบคุมและการรักษาที่จับส้วมน้ำได้ประโยชน์รัดกุม

ยั้งขึ้น [รก.2496/61/1145/29 กันยายน 2496]

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 พ.ศ. 2513

*หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าได้มีผู้มีปลา ปิรันยา (Piranha) หรือ ปลาคาริบิ (Caribe) ซึ่งเป็นปลาน้ำจืดในสกุลเซราซาลมัส (Serasalmus) และมีแหล่งกำเนิดเดิมอยู่ในแม่น้ำอะเมซอน ประเทศบราซิลไว้ในครอบครอง ปลาชนิดนี้เป็นปลา ขนาดเล็ก รูปร่างคล้ายปลาแปบ หรือปลาโคก แต่มีฟันคมและมีนิสัยดุร้ายมาก ชอบอาศัยอยู่เป็นฝูง ชอบรุมกัดกินเนื้อมนุษย์และสัตว์ทุกชนิดเป็นอาหาร เช่น โค กระบือ ม้า ฯลฯ ที่ลงไปแม่น้ำลำคลองที่ปลาน้ำจืดอาศัยอยู่ และบัดนี้มีผู้นำหรือส่งปลาในสกุลนี้มาจากต่างประเทศเข้ามาขายในประเทศไทยหลายราย โดยจำหน่ายเป็นปลาประเภทสวยงาม และแปลกประหลาด ถ้าปล่อยให้มี ปลาในสกุลนี้ไว้ในครอบครองอาจจะมีการผสมพันธุ์ ปลาในสกุลนี้ขึ้นจำหน่าย หรืออาจจะมีการนำไปปล่อยในแหล่งน้ำสาธารณะ ปลาในสกุลนี้จะขยายพันธุ์และแพร่หลายทั่วไปจะเป็นอันตรายต่อ ประชาชน สัตว์เลี้ยงและสัตว์น้ำอย่างยิ่ง จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติ การประมง โดยห้ามมิให้มีสัตว์น้ำตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาไว้ในครอบครอง ไม่ว่าจะมีไว้ เพื่อการค้าหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และโดยที่เป็นกรณีเหตุฉุกเฉิน มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ ก่อนที่ จะได้มีการขยายพันธุ์จนสายเกินที่จะป้องกันกำจัดได้ สมควรออกพระราชกำหนดโดย ด่วน

[รก.2513/27/1พ./30 มีนาคม 2513]

พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 พ.ศ. 2513

*หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าได้มีผู้นำปลา ปิรันยา (Piranha) หรือ ปลาคาริบิ (Caribe) ซึ่งเป็นปลาน้ำจืดในสกุลเซราซาลมัส (Serasalmus) จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรหลายราย เพื่อจำหน่ายและเลี้ยงเป็นปลาประเภทสวยงาม ปลาชนิดนี้มีแหล่งกำเนิดเดิมอยู่ในแม่น้ำอะเมซอน ประเทศบราซิล เป็นปลา ขนาดเล็ก รูปร่างคล้าย ปลาแปบหรือปลาโคก แต่เป็นปลาที่มีฟันคมและมีนิสัยดุร้ายมาก อาศัยอยู่เป็นฝูง ชอบรุมกัดกินเนื้อ มนุษย์และสัตว์มีชีวิตทุกชนิดเป็นอาหาร เช่น โค กระบือ ม้า ฯลฯ ที่ลงไปแม่น้ำลำคลองที่ปลา ชนิดนี้อาศัยอยู่ ถ้าปล่อยให้ บุคคลมีปลาชนิดนี้ไว้ในครอบครอง อาจจะมีการผสมขยายพันธุ์เพื่อ จำหน่ายหรืออาจจะมีการนำไปปล่อยในแหล่งน้ำสาธารณะ ปลาชนิดนี้สามารถขยายพันธุ์ได้โดย รวดเร็ว เพราะถิ่นกำเนิดเดิมมีอุณหภูมิอยู่ในระดับเดียวกับประเทศไทย ซึ่งจะเป็น อันตรายต่อ ประชาชน สัตว์เลี้ยงและสัตว์น้ำอย่างร้ายแรง เพื่อป้องกันภัยพิบัติสาธารณะดังกล่าวแล้ว และเห็นว่า เป็นกรณี จำเป็นและรีบด่วน จึงจำเป็นต้องออกเป็นพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 53 แห่ง พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 โดยบัญญัติห้ามมิให้บุคคลใดมีสัตว์น้ำตามที่ระบุไว้ในพระราช กฤษฎีกาไว้ในครอบครองไม่ว่าจะมีไว้เพื่อการค้าหรือไม่ เว้น แต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ สำหรับผู้ที่มีปลาชนิดนี้ไว้ในครอบครองในวันพระราชกฤษฎีกาออกใช้บังคับ โดย มิได้ รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศให้นำปลาชนิดนี้มาส่งมอบ แก่เจ้าพนักงานกรม ประมงภายใน 7 วัน โดยกรมประมงจะคิดค่าสัตว์น้ำให้ตามสมควร จึงได้ ออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ การประมง พ.ศ. 2490 พ.ศ. 2513 ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2513 ฉะนั้น จึงเห็นสมควรออก พระราชบัญญัติอนุมัติ พระราชกำหนดดังกล่าวตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 146 ต่อไป

[รก.2513/93/1พ./7 ตุลาคม 2513]

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า ได้มีผู้ละเมิดกฎหมายโดยใช้กระแสไฟฟ้า วัตถุระเบิดและวางยาเบื่อเมาเพื่อจับสัตว์น้ำกัน แพร่หลายยิ่งขึ้น เป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอันเป็น ทรัพยากรของชาติอย่างร้ายแรงและเป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยการประมงเสียใหม่ให้เหมาะสม เพื่อป้องกันและสงวนพันธุ์สัตว์น้ำซึ่งเป็นทรัพยากร อันมีค่า ของชาติมิให้ถูกทำลายให้หมดไปโดยการกระทำดังกล่าว หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

หน้า 10-11

[รก.2515/47/1พ./24 มีนาคม 2515]

พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528

มาตรา 15 บรรดาพระราชกฤษฎีกาและประกาศรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจ ตาม มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง แล้วแต่กรณี

*หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ มีประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ใช้วัตถุมีพิษเพื่อทำการประมงอันอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค สัตว์น้ำได้ จึงสมควรจะได้กำหนดมาตรการควบคุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับกำหนดความรับผิดชอบ ของเจ้าของเรือ กรณีที่มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสาร ไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ ประกอบกับมีสัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ เช่น เต่า และกระ ได้ถูกจับจนเกินปริมาณที่สมควร หากไม่มีมาตรการอนุรักษ์ที่เหมาะสมแล้ว สัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจประเภทดังกล่าวจะถูกทำลายจนไม่มีเหลือสำหรับแพร่พันธุ์ หรือ นำมาใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป จึงสมควรที่จะออกมาตรการห้ามครอบครองสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจดังกล่าว และโดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมไปถึงมาตรการเหล่านี้ อีกทั้งโทษบางมาตราที่บัญญัติไว้มีอัตราต่ำไม่ เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[รก.2528/120/38พ./5 กันยายน 2528]